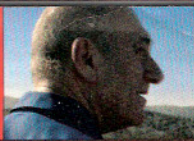

Sarkozy are rădăcini
evreiești - pagina 10

Olmert: «Inițiativă revolu-
ționară de pace» - pagina 19

ISRAEL

ȘTIRI DIN

Nr. 06 - Iunie 2007

I ♥
Israel

De ce
iubesc
Israelul

Pagina 5

בית שלום
BETH-SALOM

- Ierusalimul va prospera;
- Pacea vine din și prin Israel.

În Israel vedem promisiuni și perspective nu doar pentru viața de aici, ci și pentru veșnicia glorioasă. Cum puteți spune «Mântuitorul meu drag» și în același timp să îi respingeți pe evrei? Această atitudine nu poate fi niciodată aprobată de Dumnezeu, deoarece El a promis că îi va binecuvânta pe urmașii lui Avram (citiți Gen. 12,3). Știm foarte bine din Sfânta Scriptură că Domnul Își ține întotdeauna promisiunile făcute copiilor Săi, iar Israelului, poporul ales de Dumnezeu, îi aparține dragostea Tatălui. Iată o declarație minunată de dragoste a lui Dumnezeu pentru poporul Său: «*De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc ...*» (Isaia 43,4).

Scriptura vorbește despre Ierusalim, orașul sfânt care se află în Țara Sfântă. De ce sunt Biblia, Ierusalimul și Israelul sfinte? Pentru că toate trei îi aparțin Domnului, iar El este un Dumnezeu sfânt. Noi am fost incluși, altoiți în legământul Său de dragoste și, crezând în Isus și având o relație personală cu El, suntem de asemenea sfinți și neprihăniți. Însuși Domnul ne-a

ales, după cum găsim scris: «*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a che-*

Țara Sfântă a evreilor și a creștinilor este țara lui Mesia care urmează să vină; ea va fi și centrul Împărăției Sale.

mat din întuneric la lumina Sa minunată» (1 Petru 2,9).

În final vreau să vă pun câteva întrebări legate de dragostea dumneavoastră pentru Israel:

Iubiți poporul și țara Domnului nostru? Vă rugați în mod regulat pentru Israel? Susțineți în vreun fel proiectele din Israel, pentru ca planul Lui de mântuire să fie desăvârșit? Dacă nu ați făcut acest lucru până acum, vă îndemn din toată inima să începeți chiar din acest moment! Când ne rugăm, punem în mișcare mâna Domnului. Cu toții ne dorim ca promisiunile și profețiile făcute de Dumnezeu în Cuvântul Său să se împlinescă. Când acest lucru se va întâmpla, atunci El, Domnul Isus – Ieșua ha-Mașia – va reveni. Aceasta este dorința noastră, dar și dorința ascunsă a Israelului! Maranata – Domnul nostru vine – iubitul nostru Mesia este aproape! ■

IEȘUA ȘI ISRAELUL

■ O PERSPECTIVĂ PANORAMICO-MESIANICĂ DIN IERUSALIM

Primele reviste ale mișcării evreiești mesianice din Israel – retrospectivă istorică

(#3)

«*Voi fi ca roua pentru Israel»* (Osea 14,5).

DR. GERȘON NEREL – PARTEA A 11-A

Cea de-a treia revistă mesianică apărută în statul Israel și editată de către ucenicul evrei ai lui Ieșua a purtat numele ebraic *Tal* (rouă, n.red.). Fondatorul și redactorul șef al revistei a fost Moșe Immanuel Ben-Meir (1905-1978), un descendent a familiei Lilienthal din Israel. Numele întreg al revistei era următorul: *Roua – un buletin gratuit al evreilor mesianici independenți din Israel*. Revista a apărut aproape neîntrerupt, trimestrial, timp de jumătate de deceniu – din luna august a anului 1962 până în sep-

tembrie 1967. Pe copertă era prezentat titlul – *Tal* – în mijlocul unei stele a lui David. Denumirea revistei a fost inspirată de două versete din Tanah (Vechiul Testament, n.red.): «*Voi fi ca roua pentru Israel»* (Osea 14,5) și «*Vița își va da rodul, pământul își va da roadele și cerurile își vor trimite roua și toate aceste lucruri le voi da în stăpânirea rămășiței poporului acestuia»* (Zah. 8,12). Revista era tipărită la Ierusalim, deși Immanuel Ben-Meir locuia în Haifa încă din timpul Mandatului Britanic.

Viziunea lui Ben-Meir a fost prezentată publicului larg cu ocazia apariției primei ediții a revistei în teritoriul israelian. El a scris următoarele: «*Evreii mesianici din statul Israel sunt actualmente ca o turmă fără păstor. Ei se aseamănă cu o mortăciune care atrage vulturii ... Evreii mesianici din Israel reprezintă o sursă de venit pentru toți acei „lideri“, „secretari“, „trezorieri“, „pastori“ și „predicatori“ care folosesc doar în propriile lor interese situația tristă a ucenicilor lui Ieșua. Toți acești impostori nerușinați au venit la noi*

de aproape și de departe. Și-au umplut rucsacurile cu tot felul de leacuri cu care, spun ei, vor să ne amelioreze situația, dar aceste „leacuri“ folosesc doar la a ne amete și a ne transforma în cele din urmă în ceară în mâinile lor. Situația noastră se înrăutățește pe zi ce trece, în timp ce acești oameni își înalță clădiri impunătoare peste dărâmurile noastre.»

În continuare, Ben-Meir explică rolul și scopul publicației sale: «Această revistă de comunicări vrea să tragă o linie clară de demarcare, o linie de la care să înceapă o viață nouă, caracterizată de o trezire la realitate, trezire în urma căreia să ne punem gândurile și obiectivele în ordine, să alungăm păsările răpitoare și să ne protejăm identitatea. Ca evrei mesianici, noi jucăm un rol foarte important în mijlocul fraților noștri din țara aceasta, fiindcă suntem martori ai Domnului nostru, Ieșua. Putem împlini această lucrare sfântă doar dacă avem și păstrăm până la capăt o simțire în egală măsură evreiască și mesianică. Ei (păsările răpitoare) încearcă să distrugă această simțire sau măcar să o adoarmă. Revista noastră de comunicări vrea să lanseze o chemare la lupta împotriva acestei tentative. De aceea, prin ea vom încerca să pregătim credincioșilor în Ieșua, dar și întregului popor evreu o masă bogată cu multă hrană sănătoasă, întăritoare, care va fi culeasă cu grijă din depo-

zitul Sfintei Scripturi, la fel cum mâinile harnice ale unei „idișe mama“ (mamă evreică – Ben-Meir face aici aluzie la rădăcinile evreiești ale credinței în Ieșua, n.red.) pregătesc diferite feluri gustoase de mâncare. Ele ne vor trezi la o viață de credință autentică, viață pe care Cel Sfânt, lăudat fie Numele Lui în veci, a pregătit-o pentru fiecare dintre noi.»

În opinia lui Ben-Meir, «păsările răpitoare» din Israel erau reprezentanții unui «creștinism nebiblic», care se abătuseră de la calea credinței curate, ghidată numai după Biblie. Și înainte de publicarea primei ediții a revistei *Tal*, Ben-Meir îi ataca-se cu îndârjire pe acei misionari care aduceau din străinătate o «teologie a dezmoștenirii» și ai căror colaboratori din Israel învățau că «fecioara Israel a căzut și nu s-a mai ridicat, iar evreii trebuie făcuți neevrei dacă se dorește ca ei să devină creștini.» Ben-Meir a respins categoric aceste concepții și învățături care nu erau în concordanță cu mărturia Sfintei Scripturi despre evrei și despre rolul lor încă activ în planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru întreaga omenire.

Printre articolele din revista *Tal* găsim două mărturii personale, care prezintă un interes deosebit. Prima (și cea pe care o vom trata mai pe larg) îi aparține lui Daniel Zion, fostul rabin-șef al Bulgariei. În timpul celui de-al Doilea Război Mond-

al, rabi Zion a jucat un rol foarte important în protejarea evreilor de amenințarea nazistă în capitala bulgară Sofia. În anul 1949 el a imigrat în Israel și s-a stabilit în cartierul bulgăresc din Iaffa. Acolo a activat în continuare ca rabin pentru și printre imigranții evrei din Bulgaria. Articolul său cu titlul «Cum L-am primit pe Ieșua ca Domn și Mesia» a apărut în a doua ediție a revistei *Tal*. Printre altele, Daniel Zion relatează felul în care Ieșua i S-a revelat de mai multe ori prin Cuvânt. El a experimentat nașterea din nou de «roș hodeș» (luna nouă, n.red.): «La început de roș hodeș, în luna Șebat a anului 5710 (ianuarie-februarie 1950, n.red.), Duhul Sfânt al lui Dumnezeu a venit peste mine ca o flacără arzătoare. Pur și simplu am amuțit și nu mai puteam nici măcar să respir. Nu știam ce mi se întâmpla. O voce interioară mi-a spus: „Du-te și vestește credința în Ieșua ca Mesia celor doi secretari ai rabinului-șef!“ Toată noaptea am fost agitat și nu am putut să dorm. A doua zi, la prima oră am plecat la Tel Aviv. Acolo i-am întâlnit pe cei doi secretari și le-am relatat absolut tot ceea ce mi s-a întâmplat.»

Această întâmplare a devenit în scurt timp cunoscută în întreg Israelul, însă Daniel Zion a fost nevoit să se retragă din funcția de rabin, fiind declarat bolnav psihic. ■

INFORMAȚII DE CULISE DIN ISRAEL

■ INTERVIU ÎN EXCLUSIVITATE CU FOSTUL ȘEF AL MOSSADULUI

«În mijlocul celui de-al treilea război mondial»

Efraim Halevy a condus Serviciul Secret israelian de Externe Mossad între anii 1998 și 2002. Afirmările lui pot fi de-a dreptul șocante și ne fac pe noi, copiii lui Dumnezeu, să ne punem următoarea întrebare: suntem oare mult mai aproape de finalul istoriei omenirii decât credem? Avem toate motivele să ne așteptăm la un nou atac cu bomba atomică?

Halevy, care s-a născut în Anglia în anul 1934, și-a dedicat întreaga carieră asigurării securității Israelului. El este cunoscut pentru relațiile foarte bune pe care le-a avut cu diferiți șefi de stat și de guvern din mai multe țări. Printre aceștia se numără chiar și Hussein, fostul rege al Iordaniei, care l-a numit pe Halevy «un prieten apropiat». După retragerea sa din Mossad, Efraim Halevy a activat până în anul 2006 în Comitetul pentru Siguranța Națională din Knesset. În momentul de față el ține prelegeri în întreaga lume

și recent a publicat o carte despre anii petrecuți în fruntea Mossadului.

Halevy susține că existența Israelului este mai sigură decât pacea mondială, deoarece, în opinia sa, ne aflăm deja în mijlocul celui de-al treilea război mondial.

«Amenințarea Israelului din partea Iranului», a spus Halevy în cadrul unui interviu exclusiv acordat revistei *Știri din Israel*, «trebuie luată foarte în serios. Totuși, ea nu este o amenințare nouă, deoarece încă din anii '90 știam că iranienii aveau astfel de planuri.

De atunci i-am ținut pe aceștia sub o strictă supraveghere.»

Știri din Israel: Ați putea dezvolta această idee mai concret?

Efraim Halevy: «Nu pot spune decât că istoria statului Israel a dovedit faptul că noi întotdeauna am observat din timp un pericol și am știut care este cea mai potrivită abordare. O singură dată lucrurile au stat altfel – în Războiul de Iom Kipur din anul 1973. În ciuda amenințării iraniene, nu văd pusă